# Het geheim van de theefabriek (B2 · NT2 Dutch B2)

## Tekst / Transcript

De theefabriek aan de rand van het dorp stond al twee jaar leeg toen Marleen er voor het eerst binnenstapte. De ramen zaten dik onder het stof en op de vloer lagen oude verpakkingen. Ze was door de gemeente aangesteld als extern adviseur, omdat niemand in het gemeentehuis genoeg kennis had van oude industriegebouwen. Haar opdracht klonk eenvoudig: onderzoek of het gebouw nog een toekomst had. In de praktijk bleek de zaak veel ingewikkelder te zijn dan het rapport suggereerde.

De voormalige eigenaar van de fabriek, een oude man met een strohoed, kwam haar op de tweede dag opzoeken. Hij vertelde dat hier voorheen meer dan honderd mensen werkten, van 's ochtends vroeg tot laat in de avond. De machines liepen dag en nacht, en de geur van gedroogde bladeren hing tot in de straten van het dorp. Toen de grote concerns hun prijzen verlaagden, kon zijn kleine bedrijf de concurrentie niet meer aan. "Ik heb gevochten tot de laatste dag," zei hij, "en de mensen in het dorp noemden mij daarom een dwaas." Marleen antwoordde dat volhouden en dom handelen niet hetzelfde zijn.

Samen liepen ze door de lange werkhal naar achteren. In een afgesloten kamer stonden nog tientallen bruine flessen op een rek, allemaal netjes van een label voorzien. De oude man pakte er een op en zei dat dit het extract was waarmee zijn vader de smaak van hun beroemdste thee maakte. Het recept had hij nooit aan iemand doorgegeven. Marleen rook eraan en was even helemaal stil.

Dat weekend zat ze thuis met haar aantekeningen aan de keukentafel. Ze rekende, schrapte en begon opnieuw. De cijfers waren ontmoedigend: een restauratie zou zoveel geld kosten dat de gemeente er slechts een fractie van kon betalen. Toch bleef ze zoeken naar een oplossing, want het gebouw had iets dat je niet in een begroting kunt zetten. Op maandagmorgen belde ze een bevriende ondernemer, die buitengewoon enthousiast reageerde op haar plan. Hij wilde de hal huren voor een werkplaats en een kleine theewinkel.

Drie maanden later werd het eerste deel van het dak vernieuwd. De oude eigenaar kwam elke week kijken en gaf de bouwers ongevraagd advies over de dakgoten. Op de dag van de opening stond hij vooraan met zijn strohoed in zijn handen. Marleen hield een korte toespraak en zei dat het dorp eindelijk weer voorwaarts kon kijken. De oude man knikte langzaam en overhandigde haar een envelop met het recept.

**Try our 6-step method for free and make these words stick.**

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=29432

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2048